

APPELLATE CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.ਜੇ.

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਮਲ-ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਸ ਦੁਰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ-ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 72 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ-ਜਦੋਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਕੇ.ਕੇ. ਕੁਕਰੀਆ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਕੇ ਸੀ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਐੱਸ ਐੱਸ ਢੀਂਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.-ਇਹ 8 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ ਮੈਸਰਸ ਦੁਰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਆਫ ਉੜੀਆ (ਯੂ.ਪੀ.), ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1, ਦਾ ਫਰਮ ਮੈਸਰਸ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ-ਰਘੂਨਾਥ ਰਾਏ, ਜਲੰਦੂਰ, ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਕਾਨਪੁਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਕੋਲ ਬਹਿ ਖਾਤਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੁ. . 10,039-8-3 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੇ ਵੀ R. 0-12-0 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਰਮੇਂਸਮ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 1,505-14-0 ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਸੀ. 11,545-6-3. 4 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿਚਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ-ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜਲੰਡੂਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। 2,000 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਣ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਲੇਡੀਡ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ. 1. ਇਸ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ 1 ਅਤੇ 2 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 11,500 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। 45-6-3. ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ. , ਸਿਰਫ ਕਾਨਪੁਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਖਲ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਕੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨਪੁਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਲੰਦਪੁਰ ਵਿਖੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜੁਲੰਦੂਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸੀ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਜੁਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 1. ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਲਈ. ਤਿੰਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ

ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵ ਦਿਲਬਾਗ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਵਾਲੂ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1)। ਮੁਜ਼ੱਫਰ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਲ. ਜਵੰਦਾ ਮੱਲ-ਲਾਲਾ ਦਿਤਮਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2)। ਅਤੇ ਫਰਮ ਬ੍ਰੀ ਲਾਲ-ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਫੈਸਲਾ। 1957 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 608 (27 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ)। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜੁਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P. 1 ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ 2,000 ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਸ ਹੋਏ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਕਿਉਂ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। 11,545-6-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਲਈ। 2,000 ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਨੰਦ ਲਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਓਰੀਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਫਰਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਸ ਫਰਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੋਵੇਂ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸਬੰਧ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਸਿਰਫ ਜੁਲੰਦੂਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ

ਕਾਨਪੁਰ ਜਾਣਾ ਪਏਗਾ। ਨੰਦ ਲਾਲ, ਬਤੌਰ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ. 6, ਨੇ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। 10,000 ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਿੰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀ ਵਿਆਜ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 10,000 ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 100 ਜਾਂ ਰੁ. 200 ਜਾਂ ਵੱਧ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਜੁਲੰਦਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਸਲ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ

ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)